

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 268.

Anden Session.

72de Møde.

Onsdagen den 22de Januar.

(Fortsat.)

Kampmann (forts.): Altsaa, den Tid, som endnu vil medgaae til Fuldførelsen af disse Betænder i Jylland, er omtrent 16 Aar, hvilket svarer til den Beregning, som blev fremlagt for Provindsstallerne i 1840, hvorefter der, fra 1840 af, vilde medgaae 26 Aar. Det er imidlertid meget vel muligt, at der vil hengaae endnu flere Aar, netop af det Hensyn, jeg før fremhævede: at i samme Forhold som Grundforbedringerne fuldføres, og altsaa Antallet af de grundforbedrede Veie tager til, i samme Forhold stiger ogsaa Omkostningerne ved Vedligeholdelsen; men af samme Grunde er det jo ogsaa nødvendigt, hvis ikke en særdeles lang Tid til Fuldførelsen af disse Grundforbedringer skulde hengaae, at den hele Sag, tages under nøie Overveielse, og at der da, som jeg mener at blive Resultatet, bliver bestemt en vis aarlig Sum til Veienes Grundforbedring. Man vil da ved Finantslovens Behandling angaaende Veiarbejderne ikke have meget Andet at gjøre, end at afgjøre, hvorvidt den paa Budgettet opførte Sum til Veivæsenet er overensstemmende med den engang lagte Plan. Det er en temmelig almindelig Mening, at man maaskee mere end hidtil ved Anlæggelsen af Hovedlandeveiene i Jylland kunde indskrænke sig til Anlæggelse af de saakaldte lette Chausseer, hvorved Beføstningen ikke lidet vilde nedfattes. At en saadan Plan lægges, og at hele Sagen underkastes omfattende Overveielse, kunde mulig endeligt ogsaa have sin Nytte, forsaavidt man vil være enig med mig i, at der ikke vil kunne hengaae en meget lang Tid, inden man alvorligt maa drøfte det Spørgsmaal: om man skal blive staaende ved Chaus-

seer, eller, om man dog ikke skulde komme dertil, at man tillige maatte tænke paa Anlæggelsen af Jernbaner, — kort sagt, det hele Spørgsmaal om Danmarks Communicationsveie mener jeg vel kunde fortjene en alvorlig Undersøgelse. Efter hvad jeg har anført, vil jeg stemme for det af min ærede Ven fra Viborg (Bregendahl) stillede subsidiaire Forslag, idet jeg gjentager, at den Fremgangsmaade, der af Udvalget er foreslaaet, formeentlig ikke fortjener Bisald. Hvad den nærværende Tid angaaer, da troer jeg heller ikke, at det kan være forbundet med nogen Betænkelighed, at stemme for dette subsidiaire Forslag. Der er nemlig Rigsdagen her forelagt, hvilke Landeveiarbejder der i det næste Finantsaar skulde forberedes, for at fuldføres i Finantsaaret 1852—53; mod dette Forslag troer jeg ikke, der vil kunne siges noget Væsentligt, og Sagen vil vel altsaa kunne passere for denne Gang, uden at Rigsdagen behøver derom at tage nogen udtrykkelig Beslutning.

Woserup: Naar det ærede Finantsudvalg har bragt i Forslag, saaledes som findes paa Endringsforslagslisten i Forbindelse med Komiteebetænkningen, at først skulde Hovedlandeveiarbejderne udføres paa den østre jydskke Beilinie, og derefter paa Beilinién imellem Aarhus og Ringkjøbing, saavel øster som vest for efter, saa vil Enhver erkjende, at det atter er en Udsættelse af Forbedringen af Veiene i det vestlige Jylland eller af Anlæggelse af Chausseer der. — Jeg skal nu vel indrømme, at der kan være Hensyn at tage til Nødvendigheden af først at istandsætte enkelte korte Veistrækninger paa den østlige Beilinie, men der er ogsaa et andet Hensyn at tage ved at fremsætte et saadant Forslag, en saadan Plan for Veiarbejder, rimeligtviis for flere Aar, det er om den Fremgangsmaade er retfærdig lige-